

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 6. Aliæ horum trium Doctorum propositiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. „tatis mentem loquitur. IV. Quia in
 A. C. 1691. „nostra explicatione non recessimus
 „a modo, quo tu mentem tuam in dis-
 „sertatione tua Theologica, & Wend-
 „rokius in suis notis ad Montalti
 „Epistolas explicavit. „

§. VI.

*Alicæ horum trium Doctorum pro-
positiones.*

Argentre
l. c.

Pariter Molinistæ ex trium horum Do-
 ctorum epistolis viginti & unam
 propositiones extraxere, quarum pri-
 ma erat hæc: „Libertas indifferentiæ
 „in natura corrupta est nil nisi Chimera
 „& humanum inventum, seu Pelagianæ
 „Philosophiæ reliquiæ.

II. „Sine gratia efficaci non solum
 „nihil boni agimus, sed nequidem a-
 „gere possumus, & qui contrarium te-
 „net, est Semi-Pelagianus. „

III. „Circa gratiam sufficientem
 „existimo, quod quidam Vir doctus de
 „ea vere judicaverit, dicendo, Moli-
 „nistarum gratiam sufficientem esse er-
 „rorem (ego autem dico esse hæresin)
 „& Thomistarum esse insaniam. „

IV. „Nullus infidelis potest crede-
 „re, nisi per gratiam, quæ cor ejus
 „immutat, ut facit, ut ab infidelitate
 „ad fidem transeat: certum est, quod
 „hanc

„hanc gratiam non habeat, quamdiu
 „infidelis manet.,”

Sæc. XVII.
 A. C. 1691.

V. „Certus sum, quod Yprensis Epi-
 „scopus duntaxat per factiones Moli-
 „nisticæ catervæ damnatus fuerit, ac
 „nunquam aliam doctrinam, quam D.
 „Augustini circa gratiam tenuerit,
 „credo etiam, quod Pontificum nullus
 „magis aperte demonstrarit suam fal-
 „libilitatem, quam per condemnatio-
 „nem quinque propositionum *in sensu*
 „*a Jansenio intento.*.,”

VI. „Alexander VII. sua Constitu-
 „tione Evangelicæ doctrinæ de gratia
 „vulnus nondum bene obductum in-
 „flixit.,”

VII. „Nec datur nec dari potest in
 „statu naturæ corruptæ gratia mere
 „sufficiens, distincta a gratia efficaci.,”

VIII. „In statu infirmitatis, in quo
 „sumus, nullus recipit gratiam sufficien-
 „tem, ad quam non sequatur actus,
 „respectu cuius appellatur sufficiens.,”

IX. „Fatendum est, quod nullus
 „peccator se convertere possit sine gra-
 „tia particulari, aut speciali adjutorio,
 „quod facit, ut ejus voluntas a malo
 „ad bonum transeat, nec datur ejus-
 „modi auxilium, nisi quando se effe-
 „ctive convertit.,”

X. „Cum dentur justi, in quibus
 „nec concupiscentia est devicta, nec

B 3

„igno-

Sæc. XVII. „ignorantia destructa, inferendum est,
A. C. 1691. „quod auxilium sufficiens non detur
 „omnibus justis, prout ambæ Facul-
 „tates Duacensis & Lovaniensis toto
 „Orbe celeberrimæ deciderunt.„

XI. „Nec minus evidens est, quod
 „gratia, quæ ad posse adjuvat, non sit
 „omnibus data: & quod non omnes
 „diligant justitiam; principalis enim
 „& primus effectus gratiæ, quæ adju-
 „vat ad posse, est, ut amorem justitiæ
 „fortissimum inspiret, & sine hoc amore
 „justitiæ homo est impotens ad adim-
 „plenda, prout oportet, præcepta.„

XII. „Cum obdurati non habeant
 „gratiam sufficientem, quia carent ea,
 „quæ cordis duritiem & cæcitatem
 „tollat, ita etiam justi non habent cun-
 „cta auxilia sufficientia, quia non ha-
 „bent gratiam, quæ concupiscentiæ
 „victrix esset, & eos ab ignorantia li-
 „beraret.„

XIII. „Theologi moderni, uti vide-
 „tur, in hoc decipiuntur, quod credant,
 „non esse in potestate illius, qui vult,
 „non velle, saltem nisi possit aut actum
 „suæ voluntatis suspendere, aut om-
 „nino ab actione cessare.„

XIV. „Etsi voluntas semper ageret,
 „& non posset nec penitus ab actione
 „cessare, nec suam actionem suspen-
 „dere, hæc propositio conditionata
 „tamen

„tamen esset vera: *Si voluntas non vel-* Sæc. XVII.
 „*let, non ageret, & agit, quia non vult,* A. C. 1691.
 „& hoc sufficit, ut dici possit, quod
 „omissio hujus actus sit vere in pote-
 „state voluntatis, & quod ipsa illius
 „sit Domina. „

XV. „Ut ergo omissio sit in mea
 „potestate, non est necesse, ut possim
 „velle non agere, sed sufficit, ut possim
 „velle agere, & actio sequatur meum
 „velle. „

XVI. „Utriusque Doctoris SS. Au-
 „gustini & Thomæ axioma est, quod
 „necessitas, quæ ab inclinatione na-
 „turali provenit, non impedit liber-
 „tatem: jam vero hæc necessitas est
 „certa determinatio ad aliquid in par-
 „ticulari, quæ provenit ab interno
 „principio, sive demum sit inclinatio
 „naturalis, aut acquisita, aut infusa. „

XVII. „P posse mereri separatim
 „sumptum a posse demereri, non petit,
 „nisi libertatem, quæ consistit in non
 „faciendo necessario talem actum in
 „particulari: quod optime compatitur
 „cum necessitate, quæ est effectus in-
 „clinationis naturalis, indeque prove-
 „nit, quod amor in Beatis erga Deum
 „ex natura sua sit meritorius, eoque
 „magis sit actus liber & humanus. „

XVIII. „Prædeterminatio specialis,
 „quæ homini in præsentis statu infir-
 B 4 „mita-

Sæc. XVII „mitatis necessaria est, impedit, ne
A. C. 1691. „actio sit in potestate suæ voluntatis. „

XIX. „Dicere, quod *Status natura*
„*puræ sit impossibilis*, est propositio nulli
„censuræ obnoxia: verosimile enim
„est, quod Deus hominem extra sta-
„tum justitiæ creare non potuerit, id
„est, creare concupiscentiæ subjectum
„& sine gratia originali, quæ eam
„reprimeret. „

XX. „Quod fit contra legem, fem-
„per est peccatum; nec excusatur quis,
„si dicat, quod egerit juxta suam con-
„cupiscentiam: nulla ergo dari potest
„legis naturalis ignorantia invincibilis,
„excusans penitus a peccato eum, qui
„ex ignorantia agit: Aliter dicendum
„de lege positiva: hæc est doctrina SS.
„Augustini & Thomæ. „

XXI. „Qui se credit sub reatu pec-
„cati mortalis obligatum ad actum,
„qui reipsa est peccatum mortale, pec-
„catum committit, sive agat, sive non
„agat, ac propterea dicendum non est,
„quod hic sit perplexus: potest enim
„& tenetur, ex suo errore egredi. „